

Број 35

МАЈ 2014.

ОСНОВНА ШКОЛА
ГРАБОВАЦ

Побољшање услова рада, новине у плану рада школе

- Окренуте су неке просторије матичне школе;
- Постављен нов намештај у зборници у матичној школи уз помоћ донације ПД РБ „Колубара“;
- Постављен ламинат у зборници матичне школе и канцеларији педагога и психолога уз помоћ донације ПД РБ „Колубара“;
- Опремљени кабинет за ликовну културу и кабинет за информатику и рачунарство захваљујући донацији ПД РБ „Колубара“;
- Купљен хидрофор у издвојеном одељењу у Вукићевици;
- Купљена нова врата у матичној школи захваљујући донацији ТЕНТ-а;
- Купљена нова табла за издвојено одељење у Дрену;
- У матичној школи и свим издвојеним одељењима редовно је уређивано школско двориште и кошена трава;
- Редовно су поправљане славине, браве као и остали кварови током целе године;
- Набављене су књиге за библиотеку школе;
- Набављене су књиге за ученике који су постигли одличан успех и остале постигнуте резултате;
- Обогаћен је књижевни фонд библиотеке захваљујући донацији Завода за уџбенике и наставна средства;
- Издавањем кухињског простора обезбеђена су додатна средства, а ученицима је омогућена исхрана.

Организовали смо, обележили смо...

- Организован је пријем првака у матичној школи као и свим издвојеним одељењима, уз пригодан програм којем су присуствовали родитељи и ученици;
- И ове године је у школи успешно радила фолклорна секција;

- Остварена је одлична сарадња са локалном телевизијом. Оком камере ТВ МАГ забележено је извођење монодраме "Мудри и јуначки војвода Јанко Катић", у извођењу глумаца Александра Дунића, а у оквиру пројекта „Култура за све“ под покровитељством ГО Обреновац;
- Организована је акција сакупљања лименки и папира у оквиру еколошке секције. У школском дворишту матичне школе је стално постављен контејнер за прикупљање PVC амбалаже;
- Обележена је „Дечија недеља“ кроз разне активности: акције солидарности, међушколска дружења и еколошке акције улепшавања простора. Централна прослава је одржана у матичној школи;
- Одржан је крос РТС-а у матичној школи и издвојеним одељењима;
- Еколошка секција је организовала обележавање Светског дана хране у Дрену;
- Патронажне сестре из Дома здравља у Обреновцу су ученицима нижих разреда одржале предавање о здравој храни;
- Обележен је Дан борбе против СИДЕ;
- Свечано обележена школска слава - Свети Сава;
- У издвојеном одељењу у Орашцу изведена је приредба „Како и зашто славимо Ускрс“, поводом обележавања Ускрса.
- У холу школе у Грабовцу је поводом Божићних празника изведена представа „Како и зашто славимо Божић“;
- Уз помоћ наставнице руског језика, ученици старијих разреда су у холу матичне школе припремили изложбу „Ускрс у Русији“.
- Одржано је општинско такмичење из биологије које је организовала наша школа;
- Одржан је математички турнир „Мислиша“ за све заинтересоване ученике;
- Ученици издвојених одељења Вукићевица и Доњи крај приредбом обележили 8.март;
- У оквиру еколошке секције обележен је Светски дан вода;

- У оквиру географске секције ученици су узели учешће у акцији „Сат за планету Земљу“ у организацији WWF, одржана су предавања и израђени панои;
- Гости матичне школе били су глумци Нишке позоришне трупе и одржали представу;
- Одржане су представе „Велико краљевство“ и „Цвет који ће спасити свет“.
- Глумац Александар Дунић је у оквиру овог пројекта 1. марта у нашој школи извео монодраму "Мудри и јуначки војвода Јанко Катић", у оквиру пројекта „Култура за све“, у организацији СКЦ „Обреновац“.
- У марту месецу у холу матичне школе представљена је изложба „Make up“ уз подршку Спортско културног центра „Обреновац“;

Посете, излети, екскурзије...

- Међу посетиоцима 58. Сајма књига били су и ученици и наставници наше школе;
- У организацији месне заједнице Грабовац ученици првог разреда из Грабовца ишли су на једнодневни излет до Јагодине;
- Ученици седмих и осмих разреда су у пратњи наставника посетили "Фестивал науке" у Београду;
- Ученици осмих разреда су у пратњи педагога посетили манифестацију "Дани каријере". Ова посета представља део пројекта "Професионална оријентација" у који је укључена наша школа.
- У другој половини априла месеца у СКЦ "Обреновац" наступила је група од 20 музичара чланова Београдске филхармоније коју су посетили наши ученици нижих разреда;

Такмичења

Историја

Традиционално, ученик Бојан Симић VIII₂ је остварио одличан успех на такмичењу из историје и то прво место на градском такмичењу и самим тим

пласман на републичко такмичење. Андрија Тимотић VIII₂ освојио је друго место на градском такмичењу. Одличан резултат на општинском такмичењу је имала и Јелена Максимовић VIII₁, освојила је прво место.

Српски језик

Маја Ђокић, ученица VIII₄ разреда је и ове године остварила одличан резултат на општинском такмичењу, поново је освојила прво место. Ученици Сара Плавшић V₁ и Бојан Давидовић V₁ су освојили треће место на општинском такмичењу.

Поводом Светског дана дечије књиге, 2. априла Библиотека Влада Аксентијевић у Обреновцу је расписала конкурс за најлепшу бајку за ученике обреновачких основних и средњих школа. Ученица Стојановић Хелена III₆ похваљена је и награђена књигом за најбоље опремљену бајку "Вилинско царство".

Биологија

И ове године је општинско такмичење из биологије одржано у школи у Грабовцу. Најбоље знање од ученика наше школе је показао Страхиња Весић VII₂. Освојио је друго место и пласирао се на градско такмичење.

Хемија

Ученик VII₂ разреда, Страхиња Весић је освојио треће место на општинском такмичењу и тиме се пласирао на градско такмичење најбољих младих хемичара.

Ликовна култура

Ученица наше школе, Николина Тодоровић III₆ је награђена на ликовном конкурс који је расписало ЈК предузеће "Београд". На конкурс је пристигло 1007 радова, а њен рад је ушао у категорију 50 најуспешнијих радова ученика од 1. до 5. разреда.

Бранислав Нушић

150 година од рођења

„Мада је смрт једини и најпоузданији факат у животу сваког човека, ипак, пишући аутобиографију, свако обично избегава да почне тим фактом. Морам се дакле, и ја помирити са тим већ усвојеним начином писања и почети са рођењем, мада је баш рођење често пута споран факат у животу човечијем. Код мене се на пример, дуго и дуго није било начисто са годином мог рођења, те се најзад једва успело утврдити да сам се родио 8.октобра 1864. године“, написао је Нушић на почетку своје *Аутобиографије*.

Његово право име било је Алкибијан Нуша. Живео је у цинцарској породици Ђорђа и Љубице Нуше. У његовом рођењу није само датум био споран, већ и само место. Једни су биографи бележили Београд као место његовог рођења, а други Смедерево. Целу забуну у том погледу начинило је то што га се оба поменута града одричу и ни један не признаје да се у њему родио, већ га подмеће ономе другом. Касније је сазнао да је он заправо рођен у Београду. „Одмах, на првоме кораку по рођењу, но без мојега учешћа и кривице, направио сам збрку у кући. Бабица, која је бдила крај постеље моје мајке крепећи се румом, објавила је да је дете које се родило женско. На глас да сам женско, мој отац плуну, почеша се иза уха и опсова нешто ружно...Доцније сам

сазнао да је мој отац био један од напреднијих људи, те ужасно мрзео онај остатак варварског обичаја- давање мираза уз девојку.“ Непосредно после његовог рођења породица се сели у Смедерево, где је Нушић похађао основну школу и прве две године гимназије. Законски је променио своје име у Бранислава Нушић, када је напунио 18 година.

Годину дана је студирао права у Грацу, а завршио их је у Београду. Бранислав се борио у српско-бугарском рату 1885. године. Након рата је објавио песму *Два раба*, због које је осуђен на две године робије у Пожаревцу. Песма је исмевала српску краљевину, а посебно краља Милана Обреновића. Касније га је краљ Милан помиловао, тако да казну није издржао до краја. У затвору је написао *Листиће* и комедију *Протекција*. Нушић је после затвора десет година провео у дипломатској служби. Радио је у Приштини, Солуну и Битољу. Био је и управник Народног позоришта у Београду 1900. године. Неколико пута је пензионисан, а

затим је поново враћан у службу. Једно време је био управник Народног позоришта у Скопљу. Од 1905. године сарађивао је у листу *Политика*, учествовао у српско-турском рату (1912), а у Првом светском рату се повлачио кроз Албанију са српском војском.

Нушићево дело је обимно. Сви су чули за његове комедије: *Госпођа министарка*, *Народни посланик*, *Сумњиво лице*, *Покојник*, *Др* и многе друге. Његове комедије су и данас веома популарне и део су репертоара наших позоришта. Људи их воле и разумеју, јер свака баш као да говори о друштву у коме данас живимо. У томе је Нушићева савременост или можда још боље рећи свевременост. Ми смо читали *Аутобиографију*, *Хајдуке*, *Кирију*. И одговорно тврдимо да је Бранислав Нушић најзанимљивији и најдуховитији српски писац.

Маријана Мирковић VI₁ и Јована Станојевић VI₁

ПРВИ СВЕТСКИ РАТ (1914 – 1918)

Први светски рат сматра се за један од највећих сукоба у то време. Разлог за почетак рата били су супротстављени интереси великих сила: **Централних сила** (Немачка, Аустроугарска и Италија) и **Сила Антанте** (Велика Британија, Русија и Француска). Као повод за почетак рата узет је Сарајевски атентат 28. јуна 1914. када је **Гаврило Принцип** усмртио аустроугарског престолонаследника. Под притиском Немачке, Аустроугарска је напала Србију. Први светски рат био је познат и као „Велики рат“. Примењене су нове методе: тенкови, хемијско оружје, авиони, бојни отрови и подморнице. Глад, тифус и разне болести, поред ратних страдања, били су узрок смрти великог броја људи, војника и цивила. Ово је био најкрвавији сукоб у историји до тада. Завршен је победом сила Антанте и њених савезница.

Гробље српских војника у Солуну

Србија у Првом светском рату

Прва нападнута земља у Првом светском рату била је Србија. Офанзива Аустроугарске била је заустављена у два наврата у току 1914. То су биле битке на Церу и Колубари. Команду над двема армијама имали су **Живојин Мишић** (Прва армија, Колубара) и **Степа Степановић** (Друга армија, Цер). У току 1915. Србију поред ратних разарања Немаца под командом Аугуста фон Мекензена, и повлачења пред непријатељем преко Албаније, задесила је и болест. Тифус је однео велики број цивила, војника, али и учених људи у Србији.

Надежда Петровић, позната сликарка, умрла је од тифуса помажући болеснима у ваљевској болници 1915. Много тела и душа је остало на албанској „Голготи“. Они који су стигли до Грчке послати су на острво Видо (тзв острво смрти). Доста српске крви проливено је на солунском фронту приликом његове одбране и пробијања. Овај рат остаће познат као највећи сукоб у ком је Србија активно учествовала.

Милунка Савић (Копривница, 1890 — Београд, 5. октобар 1973) била је **српска хероина** Балканских ратова и Првог светског рата, наредник у Другом пуку српске војске „Књаз Михаило“, жена са највише одликовања у историји ратовања. Рањавана је у борбама девет пута. Због неизмерне храбрости Французи су је прозвали „**српска Јованка Орлеанка**“. Рођена је 1890. године у селу Копривница код Јошаничке Бање у Рашкој. Мада је израсла у лепу и стаситу девојку, удаја је није занимала. Када је по објављивању Указа о мобилизацији 30. септембра/3. октобра 1912. године дошло до масовног одзива, Милунка је одлучила да се пријави на једном од мобилизационих зборишта у Београду. Регистровала се под именом **Милун Савић**. У Балканским ратовима 1912. и 1913. године борила сепреобучена у мушкарца. Њен пол открило је болничко особље, после рањавања у Брегалничкој бици, скоро годину дана после приступања српској војсци. У Првом светском рату, такође се пријавила као добровољац. Била је део „Гвозденог пука“, најелитнијег Другог пука српске војске „Књаз Михаило“. У овом пуку, осим ње, борила се и Шкоткиња **Флора Сандс**. Милунка се истакла као **бомбаш у Колубарској бици**. Ту је, за вишеструко херојство, добила **Карађорђеву звезду са мачевима**. У јесен 1915. године у Македонији је тешко рањена у главу и тако

повређена се повлачила преко Албаније. После неколико месеци опоравка вратила се на Солунски фронт, где је учествовала у биткама, на лето и јесен 1916. године. Ту се истакла у бици на Кајмакчалану, у окуци Црне реке, када је "гвоздени пук" био прикључен 122. француској колонијалној дивизији, када је заробила 23 бугарска војника. Добила је многа, и највиша, одликовања, међу којима и **два француска ордена Легије части и медаљу „Милош Обилић“**. Једина је жена на свету која је одликована француским ореденом **Ратни крст са златном**

палмом. Без школе и самоука, после рата је најпре радила у Босни и Херцеговини, као куварица, болничарка, контролор у фабрици војних униформи. Удала се 1922. године за Вељка Глигоровића, а 1924. добили су ћерку Милену. Усвојила је још три ћерке: Милку, Вишњу и Зорку. Вељко је имао посао у пошти. Убрзо је запоставио породицу, а брак је угашен. Почетком 1920-их година за заслуге у рату, од државе је добила имање у Степановићеву, селу крај Новог Сада, ту је подигла кућу и са сестром обрађивала имање. Касније, у потрази за бољим животом, заједно са ћеркама је отишла за Београд, где је месецима покушавала да нађе посао. На иницијативу њених сабораца, 1929. запослили су је као чистачицу канцеларије директора, у Хипотекарној банци у Београду, где је провела највећи део свог радног века. Пензију је стекла радећи. Одбила је понуду да се пресели у Француску и да добија француску војну пензију.

Уместо тога, изабрала је да живи у Београду, где су људи брзо заборавили њене заслуге. За све то време школовала је и одгајила тридесеторо деце коју је доводила из свог родног села. Између два светска рата поштовали су је широм Европе. Позивали су је на прославе јубилеја, обиласке ратишта, полагање цвећа на гробове палих, а на сусрете с ратним друговима је одлазила у шумадијској народној ношњи, украшеној добијеним одликовањима. За време Другог светског рата, Милунка је држала малу болницу на Вождовцу, у којој је лечила рањенике. Због те болнице ухапшена је од стране Недићеве полиције и шест месеци провела у злогласном логору Бањица. Након рата, власт јој је 1945. доделила пензију. 1972. године Скупштина града Београда доделила јој је једноособан стан у насељу Браће Јерковић, на 4. спрату у згради без лифта. Годину дана касније, умрла је у том стану. Сахрањена је на Новом гробљу, у Београду.

Бојан Симић VIII₂

Дарко Влајковић VIII₂

Из пера ученика

Лик Малог Принца

Кроз васиону лагано плови астероид В-612, стопио се са осталим планетама и скоро да је не приметан. Једна мала силуета се стара о овој сићушној планети чупајући једне веома чудне и разгранате биљке високог раста. То је врста дрвета – баобаб. Тај дечак веома ниског раста и плаве косе која се виори на поветарцу познатији је под називом Мали Принц.

Мали Принц, такође, води рачуна и о својој ружи иако се та ружа ни по чему не разликује од осталих ружа на Земљи, али ипак он види неку посебну чар у њој, за њега је она јединствена и баш зато јој посвећује сву своју пажњу и стара се о њој. Брижан је, можда чак и превише, јер он „своју краљицу свих ружа“ ставља под стаклено звоно. Стално носи своје светлозелено одело које би се могло поредити са зеленкастом травом умивеном росом или са бујном зеленом крошњом најлепшег дрвета у неком врту, по томе је карактеристичан. Блед је у лицу, а и руке су ми исто тако бледе и

нежне. Веома је радознао, жуди да посети друге планете што, на послетку, и уради. Ни на једној од планета му се није допало, свуда је било хвалисања, заповести, пијанства и уображености. Он је миран, добар, тих и вредан, скроз се разликује од особа које је упознао на другим планетама. Веома је упоран, никада не одустаје од питања које постави све док не добије одговор. Дружељубив је, лако се спријатељио са пилотом којег је упознао када је посетио планету Земљу. Изузетно је посвећен свим активностима које обавља, када би било више људи попут њега, на Земљи би сви складно функционисали, као целина.

Мали Принц има толику снагу воље да је од једне обичне руже створио чудо. Да је више људи попут њега, на Земљи би било благостање.

Илија Сајућ VII₁

Ускрс

Стигао нам је Ускрс,
Радујте се сви.
Нека сви сада будемо
Најсрећнији.

Спремамо јаја разних боја,
Уз шарена јаја
лепша је и досадна проја.

Па до југа,
Да победимо у куцању јаја
Свога друга.

Ускрс све усрећи
И сви су тада весели.

Јана Обрадовић III₁

Пролеће

Мало по мало
Стиже нам пролеће,
Једна по једна
Ласта долеће.

На све стране
Жути се маслчак,
А у трави лежи
Лењи мачак.

Беле раде
Подигле главице
Бубе крећу
У шетњу, у травице.

На гранама птичице поје
И певају весело
Песмице своје.

Као брзи воз
Пролеће стиже,
На зелене ливаде
Шарено цвеће ниже.

Кад пролеће дође
Хладна зима прође.
Сунце на небу сја,
А мирис цвећа свима прија.

Милош Шаиновић III₁

Другарство

Другарство је као река нека,
Тече од извора до ушћа,
Од вртића, па до школе,
Па од средње и факултета
И све до брчића.

Другарство прелази препреке разне,
То су љубави, свађе, а и родитељске казне.

Другарство се не рађа

Већ се стиче и чува.
Другарство је као лађа
Која плови и морем броди.

Анастасија Гољић III₁

Песма о цвету

Шта је то мало
У травицу пало,
Са дршком зеленом,
Са латицом црвеном?

На ливади живи,
Свет му се диви,
А оно дише
И лепо мирише!

То дивно, мало,
У травицу пало,
Са дршком зеленом
И латицом црвеном
Чему се диви цео свет
Први је пролећни цвет!

Анђела Лазић III₁

Моја домовина

Свако живо биће
Треба да пожели
Да своју домовину
Са другим не дели.

Домовина за мене је
Моја друга мати
И не желим никоме
Стопу земље дати.

Земља у којој се родиш,
Јасно нам је свима,
То је моја мила
Драга домовина.

Свуда могу радити
И молити се богу,
Али своју домовину,
Заборавити не могу.
Огњен Михаиловић III₁

Илија Сајић VII₁

Школа

Школа је за ђаке,
И велике и прваке
Који уче слова
И бројеве мале.

У школи се игра,
Скакуће и пева,
Па је сваком детету
То као дар с неба.

Радују се деца
Дружењу и игри,
Весели су сви
И ђаци и учитељи.

Лука Прелић III₁

Пролеће

Са југа ласте стижу
И у сеоске стаје радост нижу.

У горици птичице мале,
Весело поје песмице своје.

Опојни мирис и веселе боје,
По ливади шире лепоте своје.

Лептирак плави на цветак пао,
Па је од среће задрхтао.

Зелена трава и бубамара
За разиграну децу радост су права.

Пролеће се буди
И све за њим жуди.

Урош Шаиновић III₁

Виолета Столић VI₁

Милица Обрадовић VII₂

VI1

Школа је почела,
и одмах пристиже лоша оцена.
Док Кристина вредно учи
Нико се од нас не мучи.

Марко за време часа увек
са неким прича,
па га наставник брзо казни.
И чуди се што нема креде.
И док Матију не гледа наставник
он крадом једе.

Ивани и мени је то јако смешно,
А смејати се није грешно.

Тамара Спасојевић VI₁

Воли ме, не воли ме

Један Бане,
на све стране
баца натенане
латице маслачка
и тачка!

Једног дана Бане,
писао је натенане,
а ока није скидао са Дане.
Док је седео са њом у клупи,
мислио је да су дечаци глупи,
и да је она лепа,
а љубав слепа.

И кад је сутрдан Дана
долазила у школу,
угледа Банета лолу,
који је на све стране написао:
Дана + Бане .

Бане је добио
једну ћушку,
праву мушку,
јер Дана има тешку руку.

Од тада Бане
броји сате без Дане.
И мучи муку
да не сретне
Даниног брата Луку!

Бојана Сердаревић VI₁

Један Дарко

Има један Дарко,
најбољи му друг Марко,
а зову га Даре.

Тај Даре,
гитару свира,
мене провоцира,
и воли у друштву да доминира.

Зато тај Даре
од мене редовно добија шамаре,
јер ме стално дира,
и не да ми мира.

Девојчице га воле.
Баш свака из моје школе.
Све се око њега отимају,
све се због њега бију.

И док све због њега луде
ја знам да се цаба труде,
јер само мени стижу
од Дарка писма.

Бојана Сердаревић VI₁

Моје другарице пас

Стар је толико,
За старачки дом,
Тешко се креће,
А има му је Гром.

И да га појуриш,
Не може да бежи,
Остарио, олењиио се,
По цео дан лежи.

Па и кад потрчи,
Умори се за час,
Штета,
А био је тако брз пас.

Илија Сајућ VII₁

Иванка Томић VI₂

Милош Петровић VII₂

Прво место на Општинском такмичењу из
креативног писања, мај 2013.
Треће место на Градском такмичењу из креативног
писања, јун 2013.

Правила понашања

Пошто су таква времена
и немарност је навалила,
донели смо нека
врло важна правила.

Школски се инвентар
уништавати не сме,
забрањено је жврљати по клупама
и са паноа скидати песме.

Друго правило гласи:
поштуј наставнике своје,
ако желиш у животу
да ти буде боље.

Ко не прати правила,
тај ће да настрада.
Не чини атмосферу шаљиву
јер је у школи атмосфера радна.

Онога ко
правила крши
грдиће строго Наставничко веће,
учовека неће израсти
ако свуда око себе,
буде бацао смеће.

Слабијем ученику
увек помози!
Нека сви функционишу
у миру и слози!

Са свима увек буди добар друг,
свакоме помози,
и он ће теби,
па тако све у круг.

Зато добро пази,
и савете слушај чешће,
тако ће цветати цвеће
и свима биће лепше.

Илија Сајућ VII₁

Теона Србиноски VII₁

Кутак за стваралачки тренутак

Вилинско царство

Некада давно, у прелепој земљи по имену Чаробна земља живеле су добре виле. Свака вила имала је свог лептира заштитника који је ишао уз њих. Та земља је била дивна. У њој је било прелепог дрвећа, цвећа свих дугиних боја и разних животиња. На зеленим пространим пашњацима галопирали су дивљи коњи, једнобојни, црни, смеђи и бели. Било је оних који су на себи имали две боје, распоређене у предивне шаре. Поред пашњака протицала је блиставо плава река у чијим су се таласима заносно играли делфини и друге рибице. За сву лепоту заслужне су добре виле. Оне су својом магијом помагале природи да се развија, а за узврат су могле да уживају у дивном пејзажу.

Уз саму реку простирала се стаза цвећа која је водила право до Вилинског града. У Вилинском граду налазиле су се кућице окићене кристалима, оквири прозора били су од сребра, а ручке на прозорима и вратима сачињене су од чистог злата. У њима су живеле добре виле.

На градском тргу налазио се замак који је био окован златом. Са свих страна замка било је кристалних цветова, који су се пресијавали у нежном додиру сунчевих зрака. У замку је живела принцеза Глорија која је била неописиво лепа. Имала је златну косу, крупне плаве очи, витко тело и прелепа крила оивичена дијамантима. Осим што је била лепа, Глорија је била племенита, храбра и дружељубива. Сви су је много волели, осим њене најбоље другарице из детињства. Када је Глорија од стране других вила изабрана за принцезу, она је кренула путем зла. Заједно са неколико својих следбеница одлучила је да напусти Вилински град и оде да живи у Злокобној шуми. У шуми је било мрачно, цвеће је увенуло, а дрвеће је потамнело. На средини шуме била је запуштена, прљава и стара кућа у којој су живеле зле виле. Главна међу њима, вила Анелех је проводила сваки минут смишљајући како да уништи Глорију и преузме улогу принцезе.

Једног дана над Вилинским градом небо је постајало све мрачније и мрачније, а погодите ко је за то био крив. Анелех је уз помоћ магије направила црни облак који је прекрио град, у коме никада до тад није падао мрак. Ако би над вилинским небом завладао мрак, биљке би биле уништене, а самим тим виле и животиње не би имале чиме да се хране.

Глорија је посумњала да је за ову несрећу главни кривац Анелех и храбро се упутила у шуму да се са њом суочи. Пошто су остале виле биле преплашене мраком није хтела ништа да им говори, већ је кренула сама.

Пут кроз шуму био је језив. Дрвеће је пуштало застрашујуће гласове, а Глорија је све време имала утисак да је неко посматра. Летела је по шуми, сада све уплашеније и одједном угледала сову како је прати. Сова је нагло пролетела и отишла до своје газдарице Анелех да јој најави Глоријин долазак. Био је прави моменат да се Анелех освети својој бившој другарици. На самом уласку у кућу ухватила је Глорију у мрежу, након чега ју је затворила у собу.

Бојана Нешић V₁

Срећом, Глоријин лептир заштитник је успео да кроз малу рупу на зиду излети из куће. Глорија му је рекла да одлети до града и објасни добрим вилама шта се заправо десило, а он је не губећи ни трен отишао. Када ке вилама саопштио истину, одмах су кренуле до Злокобне шуме. Требало је уложити много енергије и магије, али су некако успеле да је ослободе.

Баш у тренутку када је Анелех са својим другарицама почела да уживала у раскоши дворца, на врата су ушле Глорија и добре виле. Анелех је наредила својим следбеницама да их ухвате. Зле виле су кренуле у напад чаробним штапићима, али је магија добрих вила била јача и оне су успеле да их победе. Глорија је наредила Анелех да уништи облак који је донео мрак у њихов град и да им поново врати светлост. Анелех је кажњена за своја злодела. Заједно са злим вилама морала је да ради оно што највише мрзи – Злокобну шуму морала је да претвори у зелену пољану пуну цвећа и веселог дрвећа.

Кристина Николић VII₂

Тако је Анелех научила да не треба бити зао и да треба изазивати осмехе других добрим делима, а не тугу злоделима.

Пут у средиште Земље

То је био један уобичајен дан у школи. На великом одмору отишла сам до библиотеке. Желела сам да прочитам нову књигу.

Мада су ми све књиге биле познате, на последњој полици угледала сам једну нову, необичну књигу. Знатижељно и полако сам прилазила књизи. И што сам јој се више приближавала, књига је постајала све светлија и бљештавија. Скоро да сам могла да чујем срце како ми лупа од страха, али знатижеља је била јача.

Отворила сам књигу. На првој страници је писало: Посвећено Хелени ! У неверици сам наставила да листам , све док нисам дошла до места на коме је писало: „ Чаробне речи прочитај ти, и у Земљу чаролије уђи.“

Пошто сам изговорила чаробне речи, зидови су почели да се раздвајају, а ја сам несигурно ушла у неосветљен тунел. Негде на средини тунела, тло под мојим ногама је кренуло да се руши и ја сам почела да пропадам. Пала сам све брже и даље. И бум ! Пала сам право на главу. То је болело. Подигла сам поглед и заледила се од изненађења. Знала сам да је у средишту Земље лава, али видела сам нешто потпуно другачије.

Први утисак је био невероватан. Око мене је било много зеленила, дрвећа свих дугиних боја, непознатих биљака и блиставих водопада. Са жељом да се мало освежим, приближила сам се водопаду. Када сам угледала свој одраз у води, била сам потпуно другачија. Имала сам кратку коврцаву косу, предивну хаљину и крила која су ми испунила сан да могу да летим. Та крила су ми у почетку представљала проблем, јер је било тешко залепршати њима и полетети. Требало је савладати и страх. Савлада сам и те препреке и полако кренула у обилазак. Подигла сам се у висине, сада сигурније, и опуштеније, одакле сам могла да видим све. Видела сам велики број животиња, од којих су ми неке биле препознатљиве, а неке не. Спустила сам се мало ниже да их упознам. Постојало је хиљаду питања, а прво сам их питала шта им ноћу осветљава пут. Одроворили су ми да у њиховој Земљи постоје печурке. Сјајнице које преко дана спавају, да би ноћу могле да сијају. Питала сам их и да ли постоје виле сличне мени, а они су рекли да ће ме одвести до Вилинске палате.

Узбуђење је расло, али нисам се више бојала ни лета, ни пута у непознато. Знала сам да сам међу пријатељима, сигурна. Летела сам све док нисам стигла до дијамантске палате, испред које су седеле виле. Свирале су на инструментима из којих је допирао мио и опуштајући звук. Пошто ме до сада никада нису виделе, долетеле су до мене и зачуђено ме погледале. Била сам им веома интересантна. Спријатељиле смо се и у игри нам је време просто летело. Полако је мрак почео да се спушта на Вилинско село. То је био знак да је време да се растанем од својих пријатељица. Требало је донети одлуку да ли да се вратим на површину Земље.

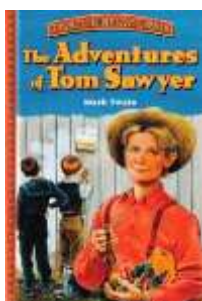
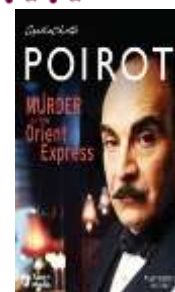
Двоумила сам се, али сам ипак изговорила речи за повратак. Ни трепнула нисам, а већ сам се нашла у школској библиотеци. Растанак са овом дивном земљом и веселим вилама ми је тешко пао. Ипак ово предивно искуство биће запамћено.

Хелена станојевић III₆

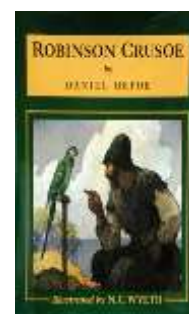

Teenagers and Their Favourite Books

On Reading

I love reading. I read everywhere I can. I read between 10 and 12 hours a week when it's school year and when it's summer holiday I read between 12 and 15 hours a week. I bought some books and gained some as a gift and I read nearly all of them. I like family books, funny books, action, Sci-fi and detective books but most of all I love adventure books. I also love comics. I read magazines less often.

Adventure Mystery
Horror

"A reader lives a thousand lives, before he dies. The man who never reads lives only one."
George R. R. Martin, *A Dance With Dragons*

*My favourite book is **The Cuckoo's Calling** because it's full of adventure and mystery. My favourite authors are **J.K. Rowling** and **J.R.R. Tolkien**. I go to the library three times a month. At the moment I am reading **The Bridge on the Drina**.*

Luka Stojanovic, VII-2

Fantasy Romance
Comedy

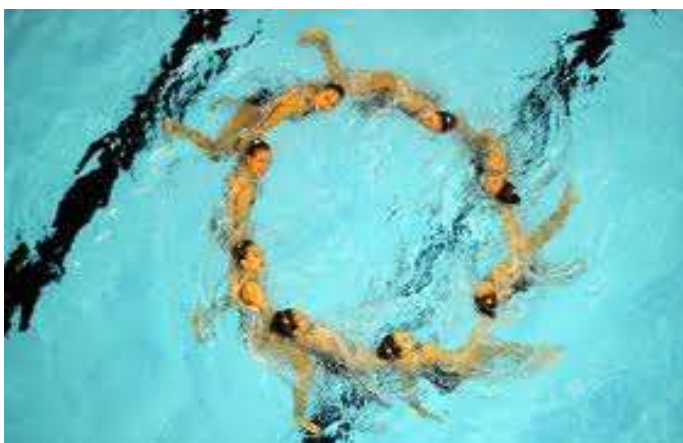
"Today a reader, tomorrow a leader." **Margaret Fuller**

Books recommended by *Valentina Komatina, Maja Ilic and Sanja Janic, VII-1*

DetectiveSci-fi
History

СИНХРОНО ПЛИВАЊЕ

Синхроно пливање је спорт који у себи садржи елементе разних других спортова - спортског пливања, ватерпола, гимнастике, балета, а од скоро и акробатике. Кад се каже синхроно пливање прво се помисли на синхронизовано извођење две (дубл), четири до осам девојака (тим) или десет девојака (комбинација). У синхроним пливању постоји и извођење састава од стране једне девојке (соло), као и извођење фигура у месту, сваке девојке понаособ. Франц Сеница у својој књизи о синхром пливању пише: „Замислите гимнастичарку која наступа под водом, пливачицу на четири стотине метара „слободно“ са мало могућности да дише, клизачицу која фигуре, скокове и пируете изводи у тако нестабилној средини као што је вода, ватерполисту који се издиже изнад површине воде снагом и чврстином уз елеганцију, балерину која наступа у води уз кореографију и музику, у сталном контакту са публиком. Свему томе додајте грациозност и шарм и помножите са две или осам особа које усаглашавају сваки део покрета. То вам је синхроно пливање.“Правилно техничко

извођење покрета захтева велику мишићну снагу и издржљивост, док су за уметнички утикасак потребна елеганција и стил. За све то потребно је да спортискиње усаврше пливачке технике, контролу дисања, временску прецизност, координацију покрета и снагу мишића. Током извођења покрета синхроне пливачице морају да савладавају и две различите силе – силу гравитације и силу потиска. Такмичење се првобитно састојало од фигура и слободних састава, са развојем спорта састави су се поделили на два дела: технички и слободни састави. Технички састави су сачињени од елемената одређених од стране Светске међународне пливачке федерације, док су слободни састави базирани на креативности сваког тима понаособ. Састави се изводе у оквиру времена одређеног од стране Светске међународне пливачке федерације које зависи од врсте састава: соло, дует, тим, комбинација и то време је у распону од 2 минута до 4 минуте и 30 секунди и време трајања зависи и од годишта пливачица. Од скоро постоји и ограничење трајања роњења у току састава на 30 секунди ради заштите здравља спортискиња. Када такмичење садржи и извођење фигура увек се изводе четири фигуре - две обавезне и две које се извлаче пред такмичење из групе фигура одређене од стране Светске међународне пливачке федерације за одређено годиште. Спортски клубови који задовољавају стандарде прописане од стране Савеза Београда за синхроно пливање су: Делфин, Ташмајдан, Бањица, Врачар, 25. Мај, Дунав и Тент Обреновац.

Београдска сликарака Јелена Стевин тренирала је десет година синхроно пливање, а касније јој је постало уметничка инспирација.

Синхорино пливање је стандардни олимпијски спорт од Олимпијских игара у Лос Анђелесу 1984. Претеча оваквог пливања су различите форме *фигуративног* или *уметничког* пливања које се појавило крајем XIX века. У Великој Британији одржана су 1892. првенства у тзв. уметничком или фигуративном пливању. У Немачкој су од 1924. — 1935. одржавана првенства у уметничком слагању фигура. Године 1934. на Светској изложби у Чикагу група пливачица је извела пливачки шоу. Убрзо затим синхроно пливање је постало популарно, па га је 1941. Аматерска атлетска унија признала као

спортску дисциплину и прописала правила такмичења. Године 1945. одржана су национална првенства у САД, а од 1955. улази у званични програм Панамеричких игара.

Када је 1956. основана Међународна комисија за синхроно пливање, ова дисциплина спортског пливања продире и у Европу, најпре у Француску и Холандију, а затим и у друге земље. У Југославији је први пут приказано у Загребу 1957. у оквиру сусрета пливачких репрезентација Француске и Југославије. У Београду је синхроно пливање било на програму првог Светског првенства у пливању 1973. под називом Уметничко пливање.

И ја сам изабрала синхроно пливање

Синхроно пливање тренирам осам година, а моја млађа сестра Сара се овим спортом бави шест година. Изабрале смо овај спорт јер је занимљив и јединствен, а и један је од најтежих спортова. Успешне смо у синхронном пливању. Освојила сам једанаест медаља и седам похвала, а Сара има четири медаље и једанаест похвала. Тренинге имамо сваког дана и трају четири сата. Тренинзи пред такмичење су веома напорни и тешки, али трудимо се да издржимо. Наш клуб „ТЕНТ Обреновац“ је тренутно државни првак у категорији тим и у категорији дубл.

Јана и Сара Плавшић

Јана Плавшић VIII₁

СТАРИ ЗАНАТИ

Обућар

Модерна цивилизација довела је до тога да стари занати полако ишчежавају. Некада су се људи данима мучили да направе производе, док данас машине произведу стотине њих. Све мање људи се бави старим занатима, али

постоје и они који се занатима баве због очувања традиције. Један од старих заната који још увек није ишчезао је и обућарство.

То је занат прављења и поправке обуће. Постоје две врсте обућара: **газде** и **крпе**. Газде су они који праве нову обућу, а крпе поправљају стару. Седе на трonoшцу и имају испред себе низак сточић. Испод сточића је посуда са водом где се кваси ђон пре поправке да се не би дизала прашина. Мајстори су имали своје помоћнике који су се звали **калфе** и **шегрти**. Калфе су помагале мајстору, а после одређеног времена постајали мајстори и отварали своју радњу. Шегрти су били млади и они су учили

занат и постајали калфе. Обућа се није често куповала, већ су је људи доносили код обућара да је поправе. Постоје посебни обућарски алати, један од важних је козлић. Козлић је метално помагало на које се ставља ципела док се поправља. Ципела се састоји из горњег дела-лица и доњег-ђона. Прво се шио лице, па се онда ручно зашивало за ђон. Сиромашнији људи су за ђон стављали парче метала заковано за ђон испод прстију и пете ципеле. Обућа се чистила ималином, а имати прљаве ципеле била је срамота.

Производња ципела по мери скоро да више не постоји, а и крпа је све мање јер су нови ђонове веома издржљиви, ипак ту да сачувају наше старе обичаје и традицију.

Валентина Коматина VII 1

Лицидар

Лицидар је човек чије је занимање прављење лицидарских колача. Овај занат је раније био веома распрострањен у нашим крајевима. Лицидарски колачи су више за гледање, него за јело. Неки лицидарски колачи уопште нису за јело јер поред брашна садрже и гипс да би били на око лепши и тврђи.

Основна намена им је да буду украс и да се окаче око врата или на зид. Зато није битно да ли су свежи већ како изгледају. Лицидарски колачи могу бити у облику срца, папуче, гитаре, животиње,...Најчешће нису укусни. Најпознатији су они у облику срца који поред разних украса имају и мало огледало. Лицидарска срца су момци поклањали девојкама на вашарима у знак симпатије. Од давних времена мед, брашно и миришљиви зачини чине основни састав медног теста од којег се праве лицидарски колачи. Још у старом Египту постојале су велике радионице у којима су се правили обредни медени колачи. Приликом археолошких ископавања пирамида, уз саркофаге су се често могли наћи и медањаци и калупи за њихову израду. Из Египта се занат пренео у Европу и то преко Грка и Римљана. Реч лицидар долази од аустро-немачке речи **lebzelter**, али се изводи од латинске речи **libum** која означава жртвене

колаче. Највећи врхунац лицидарски посао је достигао у доба Аустроугарске монархије. Велики број занатлија, медоколача, бавио се овим послом који изискује много умешности, времена и труда. Сваки примерак лицидарског колача је уникатан јер се сваки украшава ручно.

У Србији се, осим у Београду, овај занат јавља тек у другој половини XIX века и то као **воскарско-лицидарски**. Практично је пренет из Војводине где је постојао још у XVIII веку. Ова два веома различита заната и по материјалима и по алатима су спојени по потребама тржишта – тражња је била мала, па су занатлије савладале оба заната. Интересантно је да су се лицидарством углавном бавили Немци, а Срби воскарским.

Страхиња Весић VII 2

Ћилимар

Током векова једна од важнијих индустријских грана је била ћилимарство. То је оригинална ткачка делатност и обележје је сиромашног дела женског становништва. Битан предуслов за развој ћилимарства је развој сточарства као привредне гране, довољна количина вуне као сировине и развој града као трговачког центра. Прво се ради на разбоју за ткање ћилима, онда се оснује основа, провлачи се кроз сито и мота се на вратило. Боје се могу бирати. Постоји и чунак на који је намотан конач који се тка. Клупа на којој се седи је у саставу разбоја. Испод клупе стоје две папуче које служе за мењање конца. то се ради ногама, а провлачење са чунком ручно. Један исти разбој може да служи и за ткање крпара и губера.

Сара Михаиловић VII 1

Сарач

Сарачи су обрађивали кожу и од израђивали разноврсне предмете. Њихови први производи су били делови коњске опреме, посебно седла. Касније, кад су потребе за коњском опремом умањене. Касније, кад су потребе за коњском опремом умањене сарачи су почели да праве бисаге, путничке торбе, фотроле различитог облика, а у новије време и фудбалске лопте. Коже за сараче припремале су посебне занатлије – **табаци**. Сарчки занат, као и већина других заната, преношен је с колена на колена. Сарачи су највише радили од јануара до септембра. Током зиме и пролећа обављали су само мање поправке.

Сарачки занат није захтевао доста времена, али је промет производње био јако велик. Занатлије су своје производе продавали на вашарима, у својим радионицама и продавницама, али и путем уличне продаје у градовима.

Ивана Ђорђевић VII 2

РУССКИЙ УГОЛОК

ЗДРАВСТВУЙ, ШКОЛА!

В апреле 2014 года в вестибюле нашей школы состоялась выставка «ПАСХА В РОССИИ». Ученики шестого класса представили своим друзьям с чем русские празднуют Пасху. Цель выставки – схождение русских и сербских обычаев. Нарядный пасхальный стол был полон крашенными яйцами, матрёшками, русской традиционной посуды, пряников, а самое главное место на столе занял КУЛИЧ – сладкий, сдобный белый хлеб. На столе можно было увидеть и русских денег и копию Фаберже яйца (имитацию, вернее сказать).

Нарядный пасхальный стол

Ученики праздновали МАСЛЕНИЦУ – древний русский праздник, который отмечается неделю перед Великим постом. Дома они пекли БЛИНЫ – круглые и горячие, как символ солнца.

БЛИНЫ

Яйцо Фаберже

ГОРОД СОЧИ

Сочи-город-курорт в России, расположен на черноморском побережье Западного Кавказа, на расстоянии 1700 км от Москвы. Вместе с посёлком городского типа Красная Поляна и рядом сельских населённых пунктов, расположенных на южных склонах Главного Кавказского хребта, город Сочи образует муниципальное образование город-курорт Сочи, также неофициально именуемое БОЛЬШОЙ СОЧИ.

Сочи является самым крупным курортным городом России, важным транспортным узлом, а также крупным экономическим и культурным центром черноморского побережья России. Неофициально именуется летней, южной и курортной «столицей» России, Сочи также является главным бизнес центром в Южном федеральном округе.

В районе Адлере и в посёлке Красная Поляна, находящемся в горах в 39 км от берега Чёрного моря, проходили XXII ОЛИМПИЙСКИЕ ИГРЫ.

Дата основания Сочи - 21 апреля 1838 года.

В период подготовки к Олимпиаде на развитие города и его инфраструктуры, не связанной с Олимпиадой, было потрачено 500 миллиард рублей.

Ученицы седмог разряда

МАЈ, МЕСЕЦ МАТЕМАТИКЕ

„Човек је попут разломка, чији је бројилац оно што јесте, а именилац оно што мисли о себи. Што је именилац већи, разломак је мањи.” – Лав Николајевич Толстој

Знање се множи дељењем

Током маја месеца откуца 2.678.400 секунди. За то време на Земљи се роди 10.713.600 беба. У земљу удари више од 200.000.000 громава, али тек око 1000 њих погоди човека. У међувремену, ишчезне 5000 живих врста.

Током маја месеца, негде у свету, у 9739 кутија спакују се две сасвим различите ципеле. Погрешно се постави 9000 пејсмејкера, а 99.200 људи се повреди у тоалету. За исто време, човек 83.721 пута уједе човека.

Током маја месеца, људи на планети изговоре више од 1.000.000.000.000.000 речи, од којих се већина понови много пута. Просечна особа за то време око себе расеје више од четири стотине милиона комадица коже, а у њеним устима се укупно произведе 27 литара пљувачке. У међувремену, широм света испече се милијарду пица и поједе 33.000 тона кокица.

Током маја месеца, као и било ког другог, од великог

праска до данас, математика броји без прекида. Она је свуда – у космичким дубинама, у компјутерским процесорима, у прашумама и океанима, у

пчелињаку, пекари, на дејем игралишту. Математика прожима свакодневицу.

Тако је током маја прошле године у петнаест градова Србије организован разноврстан програм којим математика излази на улице, тргове и речне обале, осваја галерије, музеје и друге јавне просторе.

Свакога дана, у више простора, организују се радионице за све заинтересоване посетиоце, као и радионице које су прилагођене ђацима. Јер „математика је наука младих. Другачије не може ни бити. Бављење математиком представља такву гимнастику ума, да је за њу потребна сва гипкост и

издржљивост младости.” (Н.Винер) Ученици наше школе су посетили изложбу у Кнез Михајловој, а планира се посета и ове године. Циљ свих ових акција је да прикажу математику онаквом каква заправо јесте – као игру и страст. Као креативну вештину на граници уметности и науке. Као живот.

Милица Радовановић VIII₂

Инспирисани делима великана српске књижевности
„ Мостови“ , Иво Андрић

Мијаиловић Анђела VII₂

Мост

Велика и мала,
црвена ил` плава
грађевина изнад река.

Пружена рука,
нежна и мека.

Рука која спаја
обале и људе.

Чврста и јака,
огромна шака.

Сваки мост је
вредан нечије пажње.

То је велика кост
која је из воде никла.

Сара Плавшић V₁

Мостови су две велике руке, које су јако чврсте и стегнуте. Они припадају свакоме, и добрим и лошим, младим и старим

Сара Плавшић V₁

Мостови су необичне и корисне грађевине. Уз њихову помоћ савладали смо природу...Прелепи погледи са мостова радују ме и чине да се лепо осећам

Иван Николић V₂

Мостови живе на две обале реке, повезују народе, вере и културе. Они су дуговечни и сведоци су различитих историјских догађаја. Видели су многе састанке, али и тужне растанке. Чувари су многих тајни

Миодраг Ђенић V₂

Данас се мостови граде на разне начине и од различитих материјала, али они стари дрвени и камени су ми некако најлепши... Мостова ће бити докле је и човечанства, али мостови ће увек туговати када су злоупотрбљени у рату

Никола Којић V₁

Мостови шире пријатељство. Њихова улога је да помажу, мире и спајају. Не дозвољавају да људи буду посвађани

Ненад Шајиновић V₁

Постоје различите врсте мостова, али мени је најзначајнији невидљиви мост- мост пријатељства. Мој друг Немања и ја се познајемо од малих ногу и мост који нас спаја никада неће бити срушен

Урош Димитријевић V₁

Мостови су као људи. Имају своје умове и своје потребе. Они спајају две земље, две обале, две душе. Мост је као привиђење које приближава људе . Одржавају склад у природи. Вечна бића са много осећања

Бојана Давидовић V₁

Мостови су свачији, важни и издржљиви. Преко њих може да пређе и сто слонова, али они се не би срушили. Мостови кад остаре добију неку заруделу боју

Александар Рајковић V₁

Мостови се појављују када су нам најпотребнији

Бојан Давидовић V₁

Изградити мост значи створити љубав

Никола Цветановић V₁

Неки воле да гледају мостове на огромним рекама, а мени се допадају ћуприје на малим сеским потоцима

Игор Ђурић V₁

Забавна страна

ф	ђ	б	у	н	д	е	в	а	ф	ш
е	г	њ	о	к	л	и	ц	а	о	к
ч	е	и	т	р	г	ц	р	н	н	о
ф	ш	њ	ф	т	л	и	р	м	е	л
њ	к	л	е	р	р	ђ	а	т	с	а
к	и	ш	а	т	р	с	б	а	е	њ
њ	л	т	ф	р	с	а	к	ј	к	ч
ж	е	ђ	х	т	р	е	т	т	у	ћ
л	ф	ч	р	п	у	ц	к	њ	б	х
ц	х	ц	л	ц	п	у	ж	а	а	е
а	е	ћ	ш	и	л	о	н	и	ј	т

ОСМОСМЕРКА:

БУНДЕВАШКОЛАЛИШЋЕЦРНПУЖЈАБУКЕКЕСТЕЊЕ

КИШАТРГКЛИЦАЖЕЋСЕНОТРСКА

СУДОКУ:

Поређај бројеве од 1 до 6 тако да у реду, колони и обележеном правоугаонику не буде исти број.

	1	3		5	
			3	4	1
6		4			
			6		4
2	5	1			
	4		1	2	

Решење:

4	1	3	2	5	6
5	6	1	3	4	1
6	3	4	5	1	2
1	2	5	6	3	4
2	5	1	4	6	3
3	4	6	1	2	5

МАТЕМАТИЧКИ КВАДРАТ

Поређај бројеве 26, 20, 9, 23 тако да у сваком реду и колони буде исти збир.

11		5
	14	
	2	17

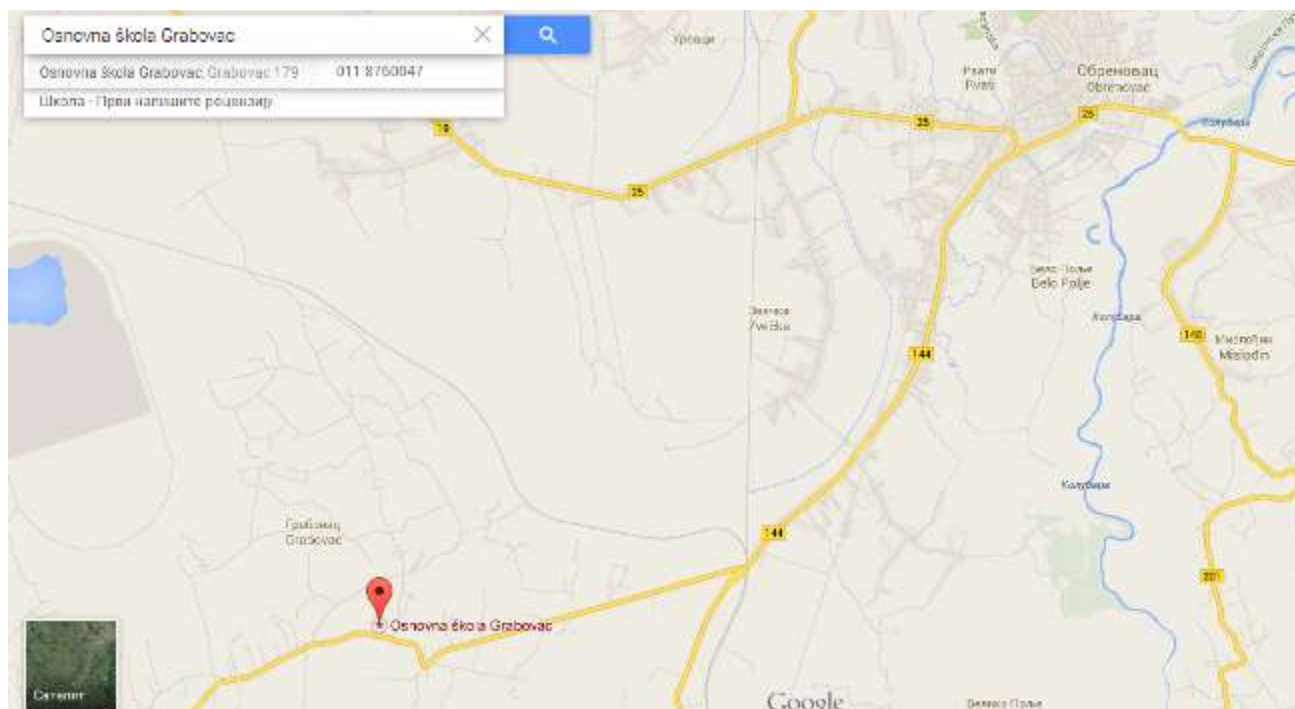
Решење:

11	26	5
8	14	20
23	2	17

ПОСЕТИТЕ НАС

О активностима у школи сазнајте више на:

www.osgrabovac.znanje.info

Извор: Google maps